

Ikmpali Masich

Λίζα Παπασταθοπούλου

1. Στο διαδίκτυο μπορείς να βρεις πολλά στοιχεία (κείμενα ή βίντεο) σχετικά με τη ζωή, τη δράση και τη δολοφονία του Ικμπάλ Μασί, αλλά και για την παιδική εργασία και τα δικαιώματα του παιδιού. Αφού συγκεντρώσεις φωτογραφικό υλικό ή όποια άλλα στοιχεία επιθυμείς, να δημιουργήσεις μία παρουσίαση power point ή ένα βίντεο:
 - ✓ αφιέρωμα στον Ικμπάλ και στον αγώνα ενάντια στην παιδική εργασία ή
 - ✓ αφιέρωμα στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού.(Μπορείς να χρησιμοποιήσεις μουσική επένδυση της επιλογής σου, ακόμα και να ηχογραφήσεις τη φωνή σου ως «αφήγηση» στο βίντεο).

ΕΡΓΑΣΙΑ

Δολοφονήθηκε γιατί αρνήθηκε να ζει σαν σκλάβος

- Οι σύγχρονες μορφές δουλείας είναι πάρα πολλές και δυστυχώς πάνω από 20 εκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως εκτιμάται ότι ζουν σαν σκλάβοι. Πολλοί από αυτούς είναι παιδιά. Σε χώρες όπως η Ινδία και το Πακιστάν, εκατομμύρια μικρά παιδιά εξαναγκάζονται σε εργασία από εξαιρετικά μικρή ηλικία. Οι συνθήκες πραγματικά φρικτές. Στην περίπτωση ενός μικρού Πακιστανού, του Ικμπάλ Μασίχ, ο μικρός σκλάβος έγινε ήρωας, αφού στη διάρκεια της σύντομης ζωής του κατάφερε με περίσσιο κουράγιο να αφυπνίσει τον κόσμο και να διεκδικήσει τα δικαιώματα των παιδιών που κάποιοι επιτήδειοι τους τα στερούν για προσωπικό τους όφελος.

- Ποιος όμως ήταν ο Ικμπάλ Μασίχ; Ο δωδεκάχρονος ήταν από το Πακιστάν και λόγω του αγώνα του ενάντια στην εκμετάλλευση της παιδικής εργασίας, έγινε σύμβολο παγκοσμίως. Το νεαρό αγόρι γεννήθηκε στο Πακιστάν το 1982. Μόλις συμπλήρωσε το τέταρτο έτος της ηλικίας του, η οικογένειά του τον πούλησε σαν σκλάβο σε ένα ταπητουργείο.

Ικμπαλ, ένα παιδί ενάντια στην παιδική εργασία

- Στην τρυφερή ηλικία των 4 ετών, που άλλα παιδιά απολαμβάνουν τη θαλπωρή του σπιτιού και την αγάπη των γονιών τους, ο Πακιστανός Ικμπαλ πουλήθηκε σε ταπητουργείο, ή για την ακρίβεια αποτέλεσε ενέχυρο για την κάλυψη χρέους 12 δολαρίων. Η οικογένειά του χρειάστηκε τα χρήματα για να παντρέψει τον μεγαλύτερο αδελφό του. Δεν τον ρώτησε κανείς, ούτε και ήταν θέλησή του. Η μέθοδος αυτή της 'ανταλλαγής' είναι όμως κάτι το συνηθισμένο, αν και πολύ σπανίως τα θύματα απελευθερώνονται από αυτή την παγίδα. (Με διάφορα τεχνάσματα αντί να μειώνεται το δάνειο, συνεχώς αυξάνεται. Όταν ο Ικμπαλ έγινε 8, η οικογένειά του χρωστούσε 260 δολάρια!)

Στο ταπητουργείο, μαζί με τα άλλα παιδιά, καθόταν σκυφτός σε ένα ξύλινο πάγκο και έπρεπε να δένει κόμπους σε χαλιά, τηρώντας αυστηρά το σχέδιο, για 6 μέρες τη βδομάδα επί 14 ώρες την ημέρα, δεμένος με αλυσίδες, χωρίς το δικαίωμα ανάπαυλας. Οι δεσμώτες του τον τάιζαν ελάχιστα για να παραμείνει μικρόσωμος, διότι τα μικρά δάκτυλα είναι καλύτερα για τη δουλειά. Δεν υπήρχε παρά ελάχιστο φως. Για να μην αλλοιώνεται το μαλλί τα παράθυρα έμεναν κλειστά και η ζέστη ήταν αφόρητη. Για το παραμικρό λάθος ή "παράπτωμα" οι τιμωρίες περιλάμβαναν ξυλοδαρμό και εγκλεισμό σε σκοτεινή ντουλάπα ή ακόμη και κρέμασμα ανάποδα.

Ικμπάλ Μασίχ: Στα 4 σκλάβος, στα 10 επαναστάτης, στα 13 δολοφονημένος

Στα δέκα του όμως, το έσκασε. Ναι, κατάφερε να αποδράσει από το ταπητουργείο. Στη συνέχεια πήγε στην αστυνομία και κατήγγειλε το αφεντικό του. Όμως, οι αστυνομικοί χρηματίστηκαν με αποτέλεσμα να τον επιστρέψουν στον εργοδότη του και να συνεχιστούν οι βασανισμοί. Ο Ικμπάλ όμως δεν το έβαλε κάτω. Έτσι, μέσα σε λίγους μήνες το έσκασε ξανά και πήγε στο Απελευθερωτικό Μέτωπο του Πακιστάν για την Εκμετάλλευση της Παιδικής Εργασίας. Η συνέχεια; Ακολούθησαν καταγγελίες ανοιχτά σε ομιλίες του. Μιλούσε για τους εργοδότες που έβγαζαν χρήματα βάζοντας ανήλικα παιδιά να εργάζονται, αφήνοντάς τα μάλιστα να ζουν ως σκλάβοι. Ο Ικμπάλ Μασίχ δεν έμεινε μάλιστα στις καταγγελίες. Θέλησε να βοηθήσει και άλλους συνομηλικούς του. Και γι' αυτό άρχισε να τρυπώνει κρυφά σε ταπητουργεία και να βγάζει φωτογραφίες των παιδιών που εργάζονταν σε αυτά. Με αυτό τον τρόπο, βοήθησε να ζήσουν καλύτερα περισσότεροι από 3.000 ανήλικοι.

Ο μικρός ήρωας Ικμπάλ Μασίχ

Iqbal Masih
1994

Ο Ικμπάλ Μασί βραβεύτηκε το 1994 με το Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Reebok και έδωσε ομιλίες κατά της παιδικής εργασίας σε πολλά μέρη του κόσμου. Αμέσως μετά το ταξίδι του επέστρεψε στο χωριό του στο Πακιστάν για να γιορτάσει μαζί με την οικογένειά του, που ήταν ορθόδοξη, το Πάσχα. Όμως, δολοφονήθηκε την ημέρα του Πάσχα του 1995, στη Μουρίτκε, ένα χωριό στο Πακιστάν, από την «Μαφία των Χαλιών». Τότε, ήταν περίπου 13 χρονών. Τρεις μέρες τη δολοφονία του, εκατοντάδες παιδιά διαδήλωσαν στους δρόμους της Ινδίας σε ένδειξη διαμαρτυρίας. Ειδικότερα, οι μαθητές στις ΗΠΑ δεν έμειναν με δεμένα τα χέρια. Για να τιμήσουν τον Ικμπάλ έκαναν καμπάνια για να μαζέψουν δωρεές από όλα τα σχολεία της χώρας και να χτίσουν ένα σχολείο για τον Ικμπάλ. Η εκστρατεία τους πήγε εξαιρετικά και στη 10η επέτειο του θανάτου του είχαν συγκεντρωθεί χρήματα για 8 σχολεία σε διάφορες χώρες του κόσμου.

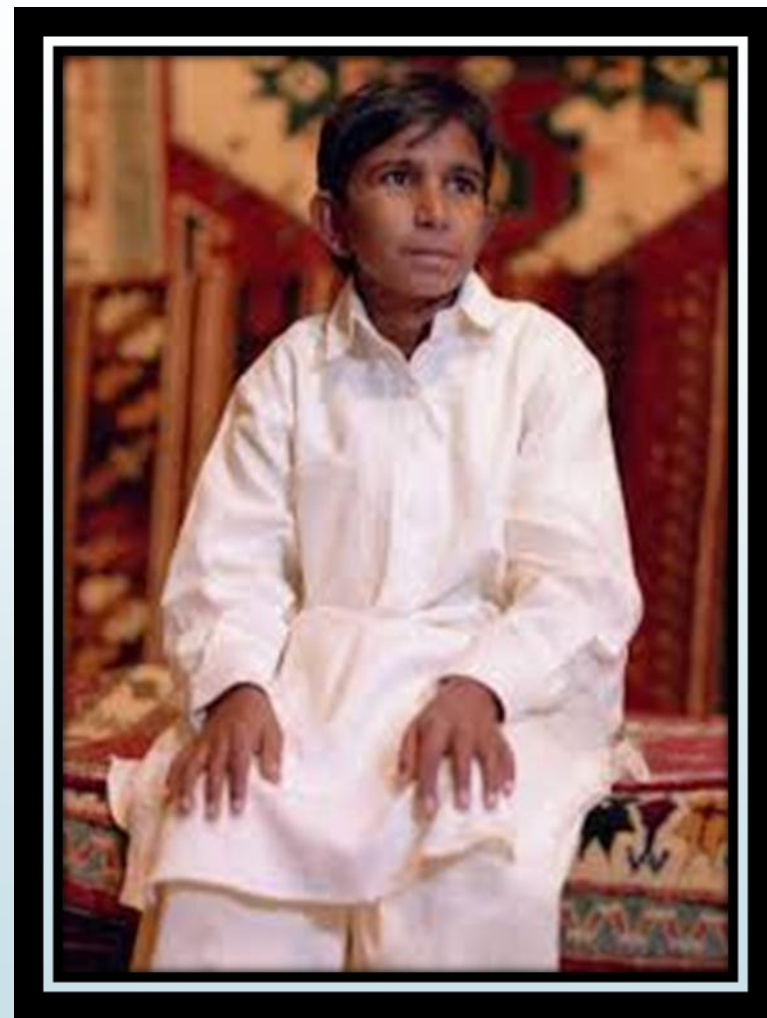
Ο Ικμπάλ αποτέλεσε σύμβολο δύναμης και αγωνιστικότητας. Με τη γενναιότητά του έκανε γνωστό το πρόβλημα της καταναγκαστικής εργασίας παιδιών σε όλο τον κόσμο, ευαισθητοποιώντας τη διεθνή κοινότητα. Παρόλα αυτά, δυστυχώς η μάστιγα αυτή δεν έχει σταματήσει στις μέρες μας αλλά συνεχίζεται. Εκατομμύρια παιδιά, ιδιαίτερα σε Ινδία και Πακιστάν, εργάζονται σαν σκλάβοι σε φριχτές συνθήκες, φτιάχνοντας χαλιά, τούβλα από λάσπη, τσιγάρα, κοσμήματα και είδη ρουχισμού που εμείς στις δυτικές κοινωνίες απολαμβάνουμε και -επιπλέον- χρυσοπληρώνουμε.

ΒΙΝΤΕΟ :

<https://www.youtube.com/watch?v=Ctnr5pccSMY>

<https://www.youtube.com/watch?v=t0D6K18wq8A>

ΤΕΛΟΣ